

ÇANAKKALE'DE İSTİKLAL

“Tarih boyunca hür yaşamış bir milletin istiklal savaşıdır Çanakkale.”

Yıl 1915... Sebdülbahir'de hafif bir esinti, nazikçe cepheleri okşuyor. Kızıla boyanacağından habersiz kucaklıyor toprak, kınalı kuzularını. Başkente girebilmek için bekleyen gemileri sürüklüyor deniz Çanakkale'ye, az sonra bir milletin kurtuluşu için vereceği canlardan, geride bıraktıkları gözü yaşlı analarından habersiz... Ve ilk top düşüyor kara toprağa, Çanakkale ilk şehidini veriyor. Tekbirler yankılanıyor Kilitbahir'de, *“Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklal!”* sesleriyle birlikte...

Bursalısı, Konyalısı, Balıkesirlisi, Kastamonulusu, Denizlilisi... Topların başında yahut kara toprakta, her bir Ahmet'in, Mehmet'in, Mustafa'nın ve Ali'nin gayesi tek: O tatlı şehadet şerbetinden içebilmek!.. Ömerlerin, Osmanların, Yakupların ve Cevatların gayesi tek: O alçak düşmana geçit vermemek!..

Düşmanın demir zırhlılarından gelen gök gürültülerine cevap veriyor tekbir sesleri ve analarına, sevdiklerine, arkadaşlarına şunu yazıyor bu vatanın çocukları: *“Garbın afakını sarmışsa çelik zırhlı duvar / Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var!”*

Çanakkale'nin üzerinde siyah dumanlar yükseliyor. Şehre girebilmek için bekliyorlar. *“Allah!”* nidalarıyla beraber şimşekler çakıyor surlarda, demir zırhlılardan biri daha Ege ve Marmara'nın sularının birleştiği yere gömülüyor. Ya alevler sarıyor cepheleri ya da vefalı toprak örtüyor kınalı kuzuları...

Umudu her kesildiğinde bir tekbir, bir ezan; özgürlüğüne aç Mehmetçiğe güç veriyor. Geride kalanların semaya yükselmiş elleri ve yaşlı gözleri güç veriyor Çanakkale'ye. Hepsinin ağzından tek bir cümle dökülüyor: *“Canı, cananı, bütün varımı alsın da Hüda, / Etmesin tek vatanımdan beni dünya da cüda!”*

Ne kadar güçlü gelirlerse gelsinler, şehadetle birbirine kenetlenmiş bir milleti, Çanakkale'yi geçemiyor düşman. En gelişmiş ordu da gelse yıkamıyor Seyitleri, Cevatları, Halideleri ve Mustafa Kemalleri!.. Çanakkale'de bir millet, küllerinden tekrar doğuyor; hilal ve yıldızın altında birleşiyor. Tüm taburlardan şu sesler yankılanıyor: *“Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilal! / Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helal. / Ebediyen sana yok, ırkıma yok izmihlal. / Hakkıdır, hür yaşamış bayrağımın hürriyet; / Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklal!”*

Zeynep ŞİMŞEK